

Ohlášky – neděle 21. 7. 2024

Dnes prožíváme **16. neděli v mezidobí.**

- Pondělí 22. 7. – **Svátek sv. Marie Magdalény**
- Úterý 23. 7. – **Svátek sv. Brigity, řeholnice a patronky Evropy**
- Čtvrtek 25. 7. – **Svátek sv. Jakuba, apoštola**
- Pátek 26. 7. – **Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie**
- Sobota 27. 7. – **Památka sv. Gorazda a druhů**
- Příští neděle 28. 7. 2024 bude **17. neděle v mezidobí.**

- 26. 7. 2024 v 17:15 v našem kostele PhDr. Pavel Hrubeš opět provede již tradiční páteční **Varhanní osvěžení**
- V sobotu 27. 7. 2024 v 17:00 **pouť ke cti sv. Anny**, Radostice u kapličky.
- Ve čtvrtek 19. 9. 2024 v 18 hod. se uskuteční **"poseminární" setkání** po semináři **Obnova v Duchu Sv.** v DDKT Litoměřice. Program: chvály, přednáška Marek Novák, příležitost posdílet zkušenosti
- V pátek 11. 10. 2024 v 19 hod. budou **chvály v klášterním kostele v Doksanech**, které povedou manželé Beranovi.
- **11. - 13. 10. 2024** Diecézní centrum pro rodinu pořádá **Duchovní obnovu** v Jiřetín pod Jedlovou, Cena 2.000, -Kč (ubytování, plná penze) přednáší R.D. ICLic. Mgr. Pavel ANDRŠ kontakt: ruzickova@centrumprorodinu.cz ; 731158924
- **Bířmování dospělých v naší farnosti. Pokud jsou ve farnosti i dospělý**, kteří ještě **svátost Bířmování** nepřijali a mají zájem tak se prosím přihlaste u mne. **Příprava na bířmování pro mládež probíhá opakovaně v Příchovicích.** Pokud má někdo ze středoškoláků nebo mladých dospělých zájem o přijetí této svátosti tak už se tam připravuje nebo se může přihlásit.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohosplužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v 8:00

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
středa od 13:10 (dětí před 1. sv. přijímáním)
a čtvrtek od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 33 (2024)
21. 7. 2024

16. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání – 16. týden v mezidobí

Neděle 21. 7. – Mk 6,30-34: Nelze přehlédnout, že Pán Ježíš vidí potřebu odpočinku a sám navrhuje unaveným učedníkům „dovolenou“. Bůh je přítelem odpočinku! Zavedení sedmého dne jako dne odpočinku není náhodné, je to Boží příkazání. Je to den, kdy máme slavit a děkovat za dary, které jsme během práce užívali a ze kterých nyní žijeme. Možná dnes potřebujeme nově definovat sami sobě, jak takový čas prožít, aby vedl jak ke zotavení těla, tak i zotavení duše, ale i rodiny, vztahů a sebe sama. Ale ani zde nesmíme být tvrdí tak, že bychom přestali vidět lidi okolo nás. Je tedy třeba moudře rozlišit, kdy má člověk nasadit síly, i když je unavený a má právo na odpočinek, a kdy je možné poslat potřebné za jinými nebo jejich žádost odložit na později a sami „vypnout“, být s rodinou, být s Bohem nebo sami se sebou.

Pondělí 22. 7. – Jan 20,1.11-18: Radost, kterou tohoto jitra prožila Marie Magdalena v zahradě, ať mě provází celý den. A ve chvílích, kdy je nám do pláče, nebojme se mu svěřit. Snažme se jej pak poznat po hlase...

Úterý 23. 7. – Jan 15,1-8: Dnešní svěťice: maminka osmi dětí, patronka Evropy. Příklad napojení na vinný kmen, na Krista. Jaké plody přinášíme pro náš světadíl Evropu my?

Středa 24. 7. – Mt 13,1-9: Dobrý rozséváč svým semenem nešetří. Na rozdíl od nás, kteří dobro konáme váhavě, s rozmyslem.

Čtvrtek 25. 7. – Mt 20,20-28: Nejsou naše přání, kterými se obrácíme k Bohu, podobně naivní jako žádost maminky synů Zebedeových? Není naše představa o Bohu zjednodušená?

Pátek 26. 7. – Mt 13,18-23: Za Pánovu setbu ve mně zodpovídám jediné já. Záleží opravdu jen na mně, jakou připravím půdu pro její růst.

Sobota 27. 7. – Mt 13,24-30: Bolí nás, když vidíme, jak plevel škodí a zamořuje. Zkouška trpělivosti: nechat zrát obojí pohromadě.

28. Ztracená a znovu nalezená ovce II

Nezevšeoobecňujte | Respektujte i dál kněze, kteří zvládají svůj celibát. Ti, kteří se tragicky odchýlili, mají právo na váš soucit. Ale myslíme především na oběti. Církev tohle všechno až příliš dlouho hanebně kryla a přemísťovala kněze, kteří se dopustili takových činů na dětech a mladých lidech. Jsou to ztracené ovce, nezapomínejme na to, i když by se náš soucit měl týkat především obětí, které prožívají hroznou kalvárii. Myslím na ztraceného bojovníka, který si říká, že jediné jeho hnutí je tím správným proudem. V naší církvi je mnoho duchovních hnutí. Je to úžasné – máme tu všechny možné směry od tradičních k pokrokovým. Každý

se může zařadit podle svého vnímání a přesvědčení. Jestliže laici ustrnou ve svém hnutí, pak jsou to ztracené ovce. Obdivujeme charismatiky, mějme rádi tradicionalisty, akceptujeme všechna církevní hnutí pro mladé, staré, rozvedené, homosexuály. Tolika lidem se v církvi těžko žije. Jsou to ztracené ovce. Musíme je mít doopravdy rádi. Často hledáme ztracenou ovci daleko od nás, ačkoliv to je třeba muž nebo žena, s nimiž žijeme – třeba už necítí lásku, je zničený a pomalu odchází. Může se jednat o dítě, které špatně prospívá a které musíte milovat především. Až příliš často se setkávám s rodinami, kde rodiče vyčítají dětem špatné školní výsledky! Když takhle dítě ponižují, tlačí ho ještě víc dolů. Tito rodiče jsou ztracené ovce. Ve vaší rodině je ztracenou ovci třeba babička nebo sestřenice, se kterou se dobře nesnášíte. Kristova genialita spočívá v tom, že jde nejdřív za tím nejhudším, nejvzdálenějším, nejzničenějším. Měli bychom mít rádi ztracené ovce – skutečně a přednostně. Kristus je především na straně těch, kteří se ztrácejí, ne na straně těch, kteří mají úspěch a všechny předpoklady ke šťastnému životu. Kristus nás vyzývá, abychom nechali devětadevadesát ovcí a šli hledat tu ztracenou. Jít dnes za ztracenou ovci znamená tak trochu stát proti všem. „Buďte blázni,“ říkal svatý Pavel. Musíme jimi být víc než kdykoliv jindy.

29. Ti, kdo potřebují lékaře (Milovat trpící)

Všechny zachvátil úžas a chválili Boha. Byli naplněni bázní a říkali: „Co jsme dnes viděli, je nad naše chápání.“ Pak vyšel a spatřil celníka jménem Levi, jak sedí v celnici, a řekl mu: „Pojď za mnou.“ Levi nechal všeho, vstal a šel za ním. A ve svém domě mu připravil velikou hostinu. Bylo tam množství celníků i jiných, kteří s ním stolovali. Ale farizeové a jejich zákoníci reptali a řekli jeho učedníkům: „Jak to, že jíte a pijete s celníky a hříšníky?“ Ježíš jim odpověděl: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.“ (Lukáš 5,26–31)

Claude | Vcházím znovu do Justičního paláce a myslím na tento text. Mám hájit Clauda. Patřil k mladým, o něž se starám, a znám ho už dlouho. Spáchal dvanáct loupežných přepadení s použitím násilí. Má hodně obsáhlý spis. Už jsem ho před soudem hájil. Ale tady jsme u porotního soudu. Myslím na ten text z evangelia. Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem povolát spravedlivé, ale hříšníky. Spravedlnosti musí být účinně zadost. Dvanáct přepadení s použitím násilí, to není jen tak něco. Nebyla prolita krev, ale násilí tam bylo. Dívám se na Clauda a myslím na to, že mě sem Pán poslal, abych o něm řekl to nejlepší. Musím popsat tu křesťálově čistou část jeho osobnosti. Znáám Clauda dobře. Pán mě žádá, abych odhalil bytost světla, která se v něm skrývá. Víím, že Pán nechce být soudcem provinilců. Přesto lidská spravedlnost musí konat svou práci. Chci postupovat v souladu s evangeliem

– říct to nejlepší o někom, kdo se vážně provinil. Aby nezaznělo jen odsouzení, musím vyjádřit veškerou možnou naději v lidskou bytost. Chci vnímat stejně jako Kristus, abych se dostal k tomu nejlepšímu a nejhlubšímu v Claudovi. Protože pracuji jako vychovatel mladých, jejichž delikty často řeší občanská justice, nezřídka musím své mladé hájit. Někdy mají za sebou ty nejhorší zločiny. Naštěstí mi tenhle text z evangelia pomáhá. Vzpomínám si na jednoho prokurátora v určité ohavné záležitosti. Mladík, kvůli kterému jsem tam byl, hrozně mučil dítě. Jako vždycky jsem se snažil vyzdvihnout to nejlepší v něm. Když bylo přečteno obvinění, slyšeli jsme, jak v soudní síni zavládlo zděšení. Prokurátor uzavřel svou řeč touto větou: „Mlátil jste to dítě tak, že zůstala nedotčena jen jeho chodidla.“ Hruzy jsem předstoupit, abych hájil nikoliv spáchané hrůzy, ale násilníka, který také prožil strašné dětství. Udělalo na mě velký dojem, co řekl prokurátor po mém svědectví: „Díky, pane abbé, že jste zde, děláte čest svému poslání tím, že jste řekl to, co jste řekl.“ Pociťoval jsem velkou úzkost před davem lidí, kteří projevovali vůči obviněnému nenávisť a pohoršení. Během svého projevu jsem vnímal velké ticho. Dav mlčel a naslouchal. Chtěl jsem se chovat po vzoru Krista. Ale v takových chvílích je to opravdu těžké!

Leviho hostina | Tenhle text z evangelia mám obzvlášť rád. Lékaře nepotřebují zdraví. To je jasné, nebudeme běhat za felčarem, když je všechno v pořádku. Krásné je, jak Pán jí s nemocnými, aby je uzdravil. Tenhle výjev společného jídla je důležitý. Co dokáže spojit lidi víc než dobré jídlo? Levi byl výběrčí daní, tudíž v očích svých spoluobčanů zloděj. Okamžitě se změnil, když ho Ježíš pozval, a uspořádal velkou hostinu. Jaký je nejlepší způsob usmíření? Sednout si společně k jídlu. Jíst s těmi, kteří hladoví po usmíření a soucitu. Popis té improvizované hostiny uspořádané Levím je velmi hezký. Představuji si dav lidí. Farizeové za zády pomlouvají. Ptají se, proč učedníci jedí a pijí s celníky a s hříšníky. Ale přímo se Krista nezeptají. Ježíš má uši všude a slyší to. Odpoví sice stroze, ale pozitivně. Až do skonání věků Kristus zůstane tím, kdo nechce soudit nitro člověka. Zůstane tím, kdo jde za člověkem, který trpí, je nemocný nebo má strach. Kristus je dobrý pastýř. Jinde v evangeliu nám text o ztracené ovci říká to samé. V našem statku ve Fauconu jednou v zimě zaháněl večer jeden vychovatel domů ovce. Stmívalo se, a tak nemohl vidět ovečku, která porodila a zůstala venku. Já jsem si jí a jejího mláděte náhodou ve stínu všiml. Jeden z mladých hned vyběhl hledat krabici a slámu, aby novorozenečka uložil. Matka šla trochu znepokojená za nimi. To byla naše ztracená ovce. Sledoval jsem, jak se ten mladík vrací co nejrychleji do tepla ovčína s maličkým, který se právě narodil, a s jeho matkou, která ho lízala, aby ho zahřála. ... (z knihy Guye Gilberta *Evangelium podle svatého Iotra – 2. kapitola Světlo evangelia*)